

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Прев 947/2024
24.04.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Татјане Матковић Стефановић, председника већа, Јасмине Стаменковић, Татјане Ђурица, Татјане Миљуш и Иване Рађеновић, чланова већа, у парници тужиоца Јавно комунално предузеће Топлана – Ваљево, Ваљево, против туженог Хотелско-туристичко акционарско друштво Слога Ваљево, чији је пуномоћник Милош Филиповић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Привредног апелационог суда Пж 5841/22 од 25.04.2024. године, у седници већа одржаној дана 24.04.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Привредног апелационог суда Пж 5841/22 од 25.04.2024. године.

Образложење

Пресудом Привредног апелационог суда Пж 5841/22 од 25.04.2024. године, потврђена је пресуда Привредног суда у Ваљеву П 519/2021 од 09.05.2022. године којом је решење о извршењу јавног извршитеља Милана Јовичића из ... И.Ивк-885/2019 од 29.11.2019. године остало на снази у целини и обавезан је тужени да тужиоцу на име трошкова парничног поступка плати износ од 89.726,00 динара.

Против другостепене пресуде тужени је изјавио благовремену ревизију са позивом на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку.

Према одредби члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11... 10/23) ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни суд у већу од пет судија.

Поступајући на основу цитиране законске одредбе, Врховни суд налази да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији у складу са одредбама члана 404. Закона о парничном поступку.

Према разлозима нижестепених судова, тужени се обавезао на исплату фиксног дела трошкова грејања, која не зависи од количине испоручене топлотне енергије, па је у смислу одредби члана 17, 148. став 1. и члана 262. Закона о облигационим односима,

члана 45. став 1. Одлуке о снабдевању топлотном енергијом („Сл. гласник Града Ваљева“, бр. 19/2008 и 13/2010, („Сл. гласник Републике Србије“, бр. 2/2011 – одлука УС и „Сл. гласник Града Ваљева“, бр. 2/14 – др. одлука) и члана 1. Тарифног система за обрачун испоручене топлотне енергије и извршених услуга („Сл. гласник Града Ваљева“, бр. 20/2008, 4/2011 и 9/2014 – свеска 1), одржано на снази решење о извршењу са аргументацијом да цена за прикључну снагу представља фиксни део трошкова грејања и не зависи од количине испоручене топлотне енергије.

Имајући у виду садржину тражене правне заштите, начин пресуђења и разлоге на којима су засноване нижестепене одлуке, Врховни суд налази да нема потребе за новим тумачењем права, разматрање правних питања од општег интереса нити правних питања у интересу грађана. Ревизијски наводи туженог којима се побија утврђено чињенично стање не представљају правно релевантан основ за изјављивање посебне ревизије из те законске одредбе. Ревидент у прилог наводима о потреби уједначавања судске праксе не указује на супротне правноснажне или ревизијске одлуке у истој или сличној чињенично-правној ситуацији. Из наведеног следи да не постоји неуједначеност судске праксе на начин на који се то указује ревизијом, па Врховни суд налази да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији туженог као изузетно дозвољеној, па је применом одредбе члана 404. Закона о парничном поступку одлучено као у ставу првом изреке овог решења.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије на основу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 10/23), Врховни суд је нашао да ревизија туженог није дозвољена.

У конкретном случају иницијани акт је поднет 26.11.2019. године, а вредност предмета спора је 3.512,642,00 динара.

Одредбом члана 479. став 6. Закона о парничном поступку прописано је да у споровима мале вредности против другостепене одлуке није дозвољена ревизија. Одредбом члана 487. став 1. Закона о парничном поступку прописано је да у поступку у привредним споровима, спорови мале вредности су спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност од 30.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Како се у конкретном случају ради о привредном спору мале вредности, имајући у виду да вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде не прелази динарску противвредност 30.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то ревизија према одредби члана 479. став 6. Закона о парничном поступку није дозвољена.

Из наведених разлога је на основу одредбе члана 413. Закона о парничном поступку одлучено као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Татјана Матковић Стефановић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**